

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.12.2012
COM(2012) 763 final

2012/0354 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår leveringsstedet for
tjenesteydelser**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Artikel 397 i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem¹ ("momsdirektivet") fastsætter, at "Rådet træffer med enstemmighed på forslag af Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelsen af dette direktiv".

På dette grundlag vedtog Rådet gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011² ("momsgennemførelsesforordningen"), der fastlægger regler for, hvordan visse bestemmelser i momsdirektivet skal anvendes, og også fastlægger en række retningslinjer, der siden 1977 er vedtaget af Momsudvalget, som forskrifter.

Store dele af momsgennemførelsesforordningen vedrører ændringer af de regler om leveringsstedet for tjenesteydelser, som blev indført i 2008 (ved "moms pakken"³). Nogle af disse ændringer kræver en yderligere præcisering, navnlig ændringerne vedrørende teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, der fra 2015 bliver afgiftspligtige i den medlemsstat, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Leverandørerne af sådanne ydelser vil skulle identificeres og betale moms i den pågældende medlemsstat.

Der er allerede truffet foranstaltninger til at gennemføre særordningerne for de leverandører, som ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten⁴. Der er behov for yderligere foranstaltninger for at sikre, at de regler, der gælder for leveringsstedet for disse tjenesteydelser, anvendes ensartet. Det er vigtigt at ændre momsgennemførelsesforordningen for at fastsætte regler om, hvordan de relevante bestemmelser i momsdirektivet skal anvendes.

Disse foranstaltninger bør vedtages af Rådet snarest muligt og senest ved udgangen af 2013, således at erhvervslivet og medlemsstaterne får tilstrækkelig tid at forberede sig på ændringerne.

Dette forslag og de definitioner, det indeholder, foregriber ikke resultaterne af de igangværende drøftelser om at anvende nedsatte momssatser for online-produkter og -tjenester.

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

² Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning) (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

³ Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 11).

⁴ Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer (EUT L 290 af 20.10.2012, s. 1) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 815/2012 af 13. september 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer (EUT L 249 af 14.9.2012, s. 3).

Generel baggrund

Teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser beskattes generelt på det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl⁵. Hvis leverandøren er etableret i EU, og kunden er en ikke-afgiftspligtig person, forholder det sig imidlertid i øjeblikket sådan, at leveringen beskattes det sted, hvor leverandøren er etableret.

Fra den 1. januar 2015 vil alle teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser være afgiftspligtige det sted, hvor kunden hører hjemme (medmindre reglen om faktisk benyttelse eller udnyttelse finder anvendelse), også selv om kunden er en ikke-afgiftspligtig person. I forbindelse med ikke-afgiftspligtige personer vil EU-leverandører og ikke-EU-leverandører skulle fastlægge det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Når kunden ikke har et momsregistreringsnummer (som normalt er forbeholdt afgiftspligtige personer), vil leverandøren til en vis grad skulle fæste lid til kundens oplysninger.

Af hensyn til retssikkerheden og for at undgå dobbeltbeskatning eller ikke-beskatning er det nødvendigt at give leverandørerne klare og bindende regler om, hvordan dette skal gøres.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Medlemsstaterne og erhvervslivet blev i vid udstrækning hørt under et Fiscalis-seminar med henblik på at indkredse de områder, hvor det er nødvendigt med gennemførelsesforanstaltninger for at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i momsdirektivet. Der blev også udvekslet synspunkter på et møde i en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, kaldet arbejdsgruppe nr. 1⁶, og med erhvervslivet under et ad hoc-ekspertmøde.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

De pågældende foranstaltninger er af ren teknisk art og fastlægger blot, hvordan de forskrifter, Rådet allerede har vedtaget, skal anvendes. Der er derfor ikke behov for en konsekvensanalyse.

⁵ Også kaldet det sted, hvor kunden hører hjemme.

⁶ Dagsordenen, arbejdsdokumentet samt rapporten fra dette møde kan findes på: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet finder anvendelse, da forslaget ikke hører ind under EU's enekompetence. Målene med forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne.

Selv om medlemsstaterne er ansvarlige for gennemførelsen af EU-lovgivning i national ret, er det af afgørende betydning, at reglerne om beskatningsstedet for levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser anvendes på en ensartet måde for at undgå divergerende anvendelsesregler, der fører til dobbeltbeskatning eller ikke-beskatning.

Af disse årsager er det kun en indsats på EU-plan, der kan sikre ligebehandling af virksomhederne og borgerne i EU. Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Disse ændringer er nødvendige for at tilpasse Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 til de relevante bestemmelser i momsdirektivet, som vil finde anvendelse fra den 1. januar 2015.

De nye bestemmelser vedrører direktiv 2008/8/EF om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, særlig artikel 5.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

4. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Nærmere redegørelse for forslaget

De foreslåede gennemførelsesforanstaltninger vedrørende følgende typer tjenesteydelser:

- teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser
- tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom
- distribution af billetter til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende.

Forslagene for hver type tjenester er som følger.

Teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser

Fra den 1. januar 2015 vil EU-virksomheder (og ikke-EU-virksomheder) skulle fastslå, hvor deres kunde (ikke-afgiftspligtig person) hører hjemme, for at sikre en korrekt beskatning af disse ydelser. For at sikre, at overgangen sker gnidningsløst og koordineres på EU-plan, foreslår Kommissionen foranstaltninger til gennemførelse af de nye regler. Dette sker på baggrund af en grundig høring af erhvervslivet og medlemsstaterne. Disse foranstaltninger vil ikke ændre de regler for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der er fastsat i momsdirektivet, men vil præcisere, hvordan reglerne bør anvendes i praksis.

Formålet med artikel 6a og 6b, sammen med de foreslåede ændringer af artikel 7 og bilag II, er at præcisere arten af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser. Hver af disse ydelser bør defineres, således at grænserne for de nye regler fastlægges. Derfor indføres der en definition af radio- og tv-spredningstjenester ledsaget af eksempler til at illustrere, hvilke ydelser der er omfattet, og hvilke der ikke er. For at skabe retssikkerhed foretrækkes det at foretage en positiv indkredsning af tjenesteydelserne. Den nuværende liste med eksempler på elektroniske tjenesteydelser er blevet tilpasset, og der er udarbejdet lignende lister for teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester. Listerne er hverken definitive eller udtømmende.

I artikel 9a præciseres det, hvordan radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser skal behandles, når de leveres via telenet eller via en grænseflade eller en portal, som f.eks. en markedsplads for applikationer, der tilhører en formidler (eller en tredjepart, der medvirker i leveringen). Der bygges på den formodning, at formidleren ved leveringen af disse tjenesteydelser handler på leverandørens vegne, men i eget navn. Medmindre andet er anført, anses formidleren for at have modtaget og leveret de pågældende tjenesteydelser. Hvis leveringen sker til en ikke-afgiftspligtig person, skal formidleren svare moms i kundens medlemsstat.

I artikel 13a fastsættes det, at en ikke-afgiftspligtig juridisk person i lighed med en afgiftspligtig person er etableret i det land, hvor hans virksomhed er etableret, eller hvor han har et fast forretningssted.

Artikel 18 omhandler kundens momsmæssige status. Den giver en leverandør mulighed for at behandle en kunde, som ikke meddeler sit momsregistreringsnummer, som en ikke-afgiftspligtig person, medmindre leverandøren besidder oplysninger, der tyder på andet. Når beskatningsstedet afhænger af, om kunden er en afgiftspligtig eller en ikke-afgiftspligtig person, er den risiko, der er forbundet med, at der udelukkende tages udgangspunkt i momsregistreringsnummeret, at leveringsstedet vil kunne være et andet, hvis en afgiftspligtig kunde vælger ikke at meddele nummeret. Der findes ikke en sådan risiko i forbindelse med teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, som under alle omstændigheder vil være afgiftspligtige det sted, hvor kunden befinder sig. I det nye stk. 2 præciseres det, at leverandøren i forbindelse med sådanne ydelser kan betragte enhver kunde, som ikke opgiver et momsregistreringsnummer, som en ikke-afgiftspligtig person. Dette vil gøre det muligt for leverandøren straks og med sikkerhed at afgøre, om det påhviler leverandøren at betale moms (som det er tilfældet ved levering til en ikke-afgiftspligtig person eller til en afgiftspligtig person i samme medlemsstat), eller om kunden skal betale momsen (fordi leveringen sker til en afgiftspligtig person i en anden medlemsstat). Denne indledende vurdering vil dog skulle revideres og korrigeres, hvis kunden derefter meddeler sit momsregistreringsnummer.

Artikel 24 omhandler de situationer, hvor kunden er etableret eller har bopæl i mere end ét land. Målet er at undgå konflikter om jurisdiktion mellem medlemsstaterne. I det nye stk. 3 præciseres det, hvad der skal tages i betragtning for at afgøre, på hvilket sted der bedst sikres beskatning på det faktiske forbrugssted.

Underafdeling 3a indeholder bestemmelser om uafviselige formodninger, hvor det er umuligt eller næsten umuligt for leverandøren at fastslå kundens egenskab eller vide, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Artikel 24a omhandler de tilfælde, hvor en leverandør af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leverer de pågældende ydelser til en kunde på visse steder. I tilfælde som f.eks. en telefonboks eller et besøg på en internetcafé vil han ikke vide, hvem kunden er, eller det kan være næsten umuligt for ham at kontrollere, hvor kunden rent faktisk hører hjemme. Da det er nødvendigt, at den person, der modtager ydelsen, er fysisk til stede, for at ydelsen kan leveres til ham, formodes det, at kunden hører hjemme i det pågældende land.

Artikel 24b omhandler de tilfælde, hvor der gøres brug af forudbetalte kreditter, som er lagret på et SIM-kort, til at modtage ydelserne. Eftersom der almindeligvis ikke indhentes personoplysninger ved salget af sådanne kort, vil leverandøren, som ikke nødvendigvis leverer kortet til kunden, ikke kunne vide, hvem den pågældende kunde er. SIM-kortets udstedelsesland er det afgørende element for at fastslå, hvor kunden befinder sig. Da brugen ofte vil finde sted i dette land, formodes det i denne forbindelse, at kunden også hører hjemme dér.

Underafdeling 3b indeholder bestemmelser om afviselige formodninger, når det er vanskeligt, men ikke umuligt, for leverandøren at vide, hvor kunden faktisk er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Hvis leverandøren råder over oplysninger, der tyder på, at kunden hører hjemme et andet sted, anvendes formodningerne ikke.

Artikel 24c omhandler de tilfælde, hvor ydelserne leveres til kunden via en fastnetslinje, der er forbundet med en beboelsesbygning. Da dette også er det sted, hvor ydelsen vil blive brugt, formodes det, at kunden hører hjemme der.

Artikel 24d omhandler de tilfælde, hvor kunden gør brug af et SIM-kort med efterfølgende betaling til at modtage ydelserne. På samme måde som for forudbetalte kreditter formodes det, at kunden hører hjemme i SIM-kortets udstedelsesland. Da leverandøren i forbindelse med ydelser, som modtages via et SIM-kort med efterfølgende betaling, vil vide, hvem kunden er, skal der være mulighed for, at denne formodning kan afvises.

Artikel 24e går i retning af, at en kunde, som har brug for en anordning eller et dekoderkort for at modtage ydelserne, kan formodes at høre hjemme der, hvor anordningen er installeret, eller hvor dekoderkortet er sendt hen med henblik på brug. Formodningen anvendes ikke i de tilfælde, hvor anordningen sælges uden installation, eller hvor dekoderkortet sælges, men ikke sendes til kunden.

Artikel 24f omhandler alle andre tilfælde, hvor det formodes, at kunden hører hjemme på det sted, som leverandør i kraft af tilstrækkeligt bevis fastslår i så henseende. Denne formodning anvendes, hvis leverandøren ikke besidder beviser, der er indbyrdes modstridende.

Underafdeling 3c fokuserer på bevismateriale til at fastlægge det sted, hvor kunden befinder sig.

Artikel 24g indeholder en liste over oplysninger, som leverandøren kan bruge som bevis, når han skal fastlægge, hvor den ikke-afgiftspligtige kunde hører hjemme. Da der ikke er noget momsnummer, der kan tjene som vejledning, har leverandøren brug for at vide, hvilke andre oplysninger der kan bruges som grundlag. Listen, som ikke er udtømmende, viser, hvilke oplysninger der er mest relevante som bevismateriale. Det bevismateriale, der anvendes, skal være forholdsmæssigt og tilstrækkeligt til, at det med en vis sikkerhed kan fastslås, hvor kunden hører hjemme, men bevisbyrden må ikke være overdreven. Dette opnås bedst ved at fastsætte et fælles niveau for bevismateriale. Det er ikke hensigtsmæssigt, hvis der kun bygges

på et enkelt bevisselement, idet der så er for stor mulighed for forskellig anvendelse. Derfor er det nødvendigt med to indbyrdes samstemmende særskilte bevisselementer.

Tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom

I artikel 47 i momsdirektivet fastsættes det, at leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom er det sted, hvor den faste ejendom er beliggende. Der er indført foranstaltninger til at præcisere denne bestemmelses anvendelsesområde på grundlag af de retningslinjer, der er vedtaget af Momsudvalget.

Artikel 13b indeholder en definition af fast ejendom. Begrebet fast ejendom er et fælles begreb, som ikke afhænger af national ret. Det er nødvendigt at definere dette begreb for at gøre det lettere at anvende reglerne om leveringsstedet korrekt. Definitionen er i vid udstrækning baseret på retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol.

I artikel 31a specificeres det, at for at tjenesteydelser kan have tilknytning til fast ejendom, skal tilknytningen være tilstrækkelig direkte (stk. 1). Det omfatter ydelser, der hidrører fra en fast ejendom, hvis den faste ejendom udgør et konstituerende element i ydelsen og er central og væsentlig for de leverede ydelser, f.eks. tilståelse af fiskeritilladelser, eller ydelser, som leveres til eller er rettet mod en fast ejendom og tager sigte på en juridisk eller fysisk ændring af den pågældende faste ejendom, f.eks. ydelser fra arkitekter eller ejendomsmæglere. Der er medtaget eksempler for at illustrere, hvilke tjenesteydelser der har tilknytning til fast ejendom (stk. 2), og hvilke der ikke har det (stk. 3).

I artikel 31b fastsættes det, at leje af udstyr til en kunde, med eller uden ledsagende personale, med henblik på udførelse af arbejde på fast ejendom kun betragtes som en tjenesteydelse i forbindelse med fast ejendom, hvis leverandøren påtager sig ansvaret for udførelsen af arbejdet. Når udstyret er stillet til kundens rådighed sammen med tilstrækkeligt personale til at betjene det, formodes det, at leverandøren har påtaget sig dette ansvar. I så tilfælde beskattes tjenesteydelsen i det land, hvor den faste ejendom er beliggende.

I artikel 31c præciseres det, at teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres af hoteller o.l. til deres kunder i forbindelse med indkvartering, momsmæssigt behandles på samme måde som selve indkvarteringen. Afhængigt af hvordan der opkræves betaling for disse tjenesteydelser, udgør de enten en del af en samlet indkvarteringsydelse (ved "all inclusive"-priser), eller også betragtes de som ydelser, der er accessoriske til indkvarteringen.

Distribution af billetter til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning eller lignende

Adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og underholdning eller lignende vil fortsat blive beskattet det sted, hvor arrangementet rent faktisk finder sted. Hvis en tjenesteydelse i form af adgang til sådanne arrangementer leveres til en afgiftspligtig person, er leveringen omfattet af artikel 53 i momsdirektivet. Artikel 54 i momsdirektivet omfatter levering af tjenesteydelser i form af adgang til sådanne arrangementer til en ikke-afgiftspligtig person.

I artikel 33a bekræftes det, at beskatningen ikke påvirkes af, hvordan distributionen af billetter til sådanne arrangementer tilrettelægges. Under alle omstændigheder skal levering af billetter beskattes det sted, hvor arrangementet finder sted.

Overgangsforanstaltninger

I artikel 63 i momsdirektivet fastsættes det, at afgiftspligten indtræder og momsen forfalder, når levering af varer eller ydelser finder sted. Hvis betalingen finder sted på grundlag af artikel 65 i momsdirektivet, eller hvis medlemsstaterne har benyttet sig af muligheden i artikel 66 i momsdirektivet, kan momsen dog forfalde inden eller umiddelbart efter levering.

For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret omkring den 1. januar 2015, dvs. det tidspunkt, hvor de nye regler om leveringsstedet skal gælde, vil leveringsvilkårene eller forskellene med hensyn til anvendelse mellem medlemsstaterne kunne føre til dobbeltbeskatning eller ikke-beskatning. For at undgå at det sker, gøres det i artikel 2 i forslaget klart, at uanset hvor momsen forfalder, er det afgørende tidspunkt for fastlæggelsen af leveringsstedet det tidspunkt, hvor ydelserne leveres, eller, for løbende leveringer, som medfører flere på hinanden følgende afregninger eller successive betalinger, når hver levering er afsluttet. Det er det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder i alle medlemsstaterne. Disse foranstaltninger er nødvendige for at sikre en gnidningsløs overgang til de regler, der indføres fra den 1. januar 2015.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår leveringsstedet for tjenesteydelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁷, særlig artikel 397,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I direktiv 2006/112/EF som ændret ved direktiv 2008/8/EF⁸ fastsættes det, at alle teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, fra den 1. januar 2015 skal beskattes i den medlemsstat, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, uanset hvor den afgiftspligtige person, der leverer disse tjenesteydelser, er etableret. De fleste andre tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person beskattes fortsat i den medlemsstat, hvor leverandøren er etableret.
- (2) For at afgøre, hvilke ydelser der skal beskattes i kundens medlemsstat, og det er af afgørende betydning at definere teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser. Navnlig bør konceptet for radio- og tv-spredningstjenester præciseres på grundlag af definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester)⁹.
- (3) For tydelighedens skyld er transaktioner, der er identificeret som elektroniske tjenesteydelser, opført i en liste i gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011, idet listen dog hverken er definitiv eller udtømmende. Listen bør opdateres, og der bør opstilles lignende lister for teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester.
- (4) Når radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser ikke leveres direkte til en kunde, men via telenet eller via en grænseflade eller en portal, der tilhører en anden afgiftspligtig person, er det nødvendigt at specificere, hvem der foretager levering til kunden.

⁷ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁸ EUT L 44 af 20.2.2008, s. 11.

⁹ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

- (5) For at sikre en ensartet anvendelse af reglerne om leveringsstedet for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser er det nødvendigt at specificere, hvor en ikke-afgiftspligtig juridisk person bør anses for at være etableret.
- (6) Med henblik på at fastslå, hvem der er betalingspligtig for merværdiafgift (moms) for levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, og under hensyntagen til, at beskatningsstedet er det samme, uanset om kunden er en afgiftspligtig eller en ikke-afgiftspligtig person, bør leverandøren kunne afgøre, hvilken status en kunde har, alene på grundlag af, om kunden meddeler sin individuelle momsregistreringsnummer. Denne status skal i overensstemmelse med de generelle regler ændres, hvis kunden efterfølgende foretager en sådan meddelelse.
- (7) Når en ikke-afgiftspligtig person er etableret i mere end ét land eller har sin bopæl i ét land, men har sit sædvanlige opholdssted i et andet, har det sted, hvor der bedst sikres beskatning på det faktiske forbrugssted, fortrinsret. For at undgå konflikter vedrørende jurisdiktion mellem medlemsstaterne bør det faktiske forbrugssted specificeres.
- (8) Der bør fastsættes regler for at præcisere den afgiftsmæssige behandling af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, som leveres til en ikke-afgiftspligtig person, hvis etableringssted eller bopæl det er praktisk umuligt at fastlægge eller med sikkerhed at fastslå.
- (9) Eftersom den afgiftsmæssige behandling af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, afhænger af, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, er det nødvendigt at præcisere, hvilke oplysninger leverandøren vil skulle indhente som bevis for fastlæggelsen af det sted, hvor kunden befinder sig.
- (10) For at sikre en ensartet behandling af levering af tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom bør begrebet fast ejendom defineres. Det bør specificeres, hvilken tilknytning der kræves i forbindelse med en fast ejendom, og der bør ligeledes opføres en liste med eksempler på transaktioner, der er identificeret som tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom, uden at listen er definitiv eller udtømmende.
- (11) Det er også nødvendigt at præcisere den afgiftsmæssige behandling af ydelser, der består i at stille udstyr til en kundes rådighed med henblik på udførelse af arbejde på fast ejendom.
- (12) Af praktiske grunde bør det præciseres, at teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn i forbindelse med indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion, i momssammenhæng bør behandles på samme måde som selve indkvarteringen. Begge transaktioner bør behandles som en enkelt levering, hvis der er tale om en samlet pris. Teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, som der opkræves særskilt betaling for over for kunden, bør betragtes som ydelser, der er accessoriske til indkvarteringen.
- (13) I henhold til direktiv 2006/112/EF skal adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og underholdning eller lignende under alle omstændigheder beskattes på det sted, hvor arrangementet rent faktisk finder sted. Det

bør gøres klart, at dette også gælder, når billetter til sådanne arrangementer ikke sælges direkte af arrangøren, men via formidlere.

- (14) I henhold til direktiv 2006/112/EF kan momsens forfalde inden eller umiddelbart efter leveringen af varer eller ydelser. I forbindelse med teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres i perioden med overgang til de nye regler om leveringsstedet, vil leveringsvilkårene eller forskellene i anvendelsen mellem medlemsstaterne kunne føre til dobbeltbeskatning eller ikke-beskatning. For at undgå, at dette sker, er det nødvendigt at fastsætte overgangsbestemmelser.
- (15) I forbindelse med denne forordning kan det være hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne træffer lovgivningsmæssige foranstaltninger, der begrænser visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁰, for at beskytte de interesser, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv, når sådanne foranstaltninger er nødvendige og forholdsmæssige i betragtning af risikoen for skattesvig og skatteunddragelse i medlemsstaterne og behovet for at sikre en korrekt opkrævning af moms, der er omfattet af denne forordning.
- (16) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 foretages følgende ændringer:

- 1) Som artikel 6a og 6b indsættes:

”Artikel 6a

1. Teleydelser i henhold til artikel 24, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF omfatter især følgende:

- a) faste og mobile telefonitjenester for transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefonitjenester med en billeddannelseskomponent, også kendt som videotelefoni
- b) telefonitjenester via internettet, herunder internettelefoni (VoIP)
- c) voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre opkaldsstyringstjenester
- d) personsøgetjenester
- e) audioteksttjenester

¹⁰ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- f) fax, telegraf og telex
- g) servicetelefontjenester til at yde bistand til brugerne i tilfælde af problemer med deres radio- eller tv-net, internettet eller lignende elektronisk net
- h) adgang til internettet, herunder World Wide Web
- i) private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden
- j) audio- og audiovisuelt indhold via kommunikationsnet, som ikke udbydes af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar
- k) senere levering af en medietjenesteudbyders audio- og audiovisuelle produktion via kommunikationsnet, foretaget af en anden end medietjenesteudbyderen selv.

2. Teleydelser i henhold til artikel 24, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF omfatter ikke følgende:

- a) elektronisk leverede tjenesteydelser
- b) radio- og tv-spredningstjenester
- c) andre servicetelefontjenester tjenester end dem, der er omfattet af stk. 1, litra g).

Artikel 6b

1. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående i audio- og audiovisuelt indhold som f.eks. programmer, der via kommunikationsnet udbydes af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at offentligheden samtidig kan høre eller se det på grundlag af en programoversigt.

2. Stk. 1 omfatter navnlig følgende:

- a) radio- eller tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net
- b) radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net (IP-streaming), hvis de spredes direkte eller samtidig med, at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

3. Stk. 1 omfatter ikke følgende:

- a) teleydelser
- b) elektronisk leverede tjenesteydelser
- c) accessoriske tjenester som f.eks. oplysninger om bestemte on-demand-programmer

- d) overførsel af rettigheder til radio- og tv-spredning eller -transmission
 - e) leje af teknisk udstyr eller faciliteter til en radio- og tv-spredning.”
- 2) Artikel 7, stk. 3, ændres således:
- a) Indledningen affattes således:
“Stk. 1 omfatter ikke følgende:”
 - b) Litra a) affattes således:
“a) radio- og tv-spredningstjenester”
 - c) Litra n) affattes således:
“n) andre servicetelefontjenester end dem, der er omfattet af artikel 6a, stk. 1, litra g)”
 - d) Litra q), r) og s) udgår.
 - e) Som litra t) og u) tilføjes følgende:
“(t) onlinesalg af billetter til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende
u) onlinereservation af hotelindkvartering og lignende.”
- 3) I kapitel IV ("Afgiftspligtige transaktioner") indsættes som artikel 9a:

”Artikel 9a

Når en tjenesteudbyders radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveres via telenettet, en grænseflade eller en portal som f.eks. en markedsplads for applikationer, der tilhører en formidler eller tredjemand, som medvirker ved leveringen, anses formidleren eller tredjemanden i forbindelse med anvendelsen af artikel 28 i direktiv 2006/112/EF for at handle i eget navn, men på tjenesteudbyderens vegne, medmindre tjenesteudbyderen udtrykkeligt er angivet som leverandør i forhold til den endelige forbruger.

- 4) I afdeling 1 ("Begreber") i kapitel V ("Stedet for afgiftspligtige transaktioner ") indsættes som artikel 13a og artikel 13b:

”Artikel 13a

Det sted, hvor en ikke-afgiftspligtig juridisk person er etableret, jf. artikel 56, stk. 2, første afsnit, og artikel 58 og 59 i direktiv 2006/112/EF, er det sted, hvor den pågældende ikke-afgiftspligtige juridiske person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, jf. artikel 10, eller har et fast forretningssted, jf. artikel 11, stk. 1, i denne forordning.

Artikel 13b

I forbindelse med anvendelsen af direktiv 2006/112/EF anses følgende for at være "fast ejendom":

- a) enhver specifik del af jorden, på eller under jordoverfladen, hvorpå ejendom og besiddelse kan grundes
- b) enhver bygning eller ethvert bygningsværk, der er fastgjort til eller i jorden, over eller under havoverfladen, og som ikke let kan demonteres eller flyttes
- c) ethvert element, der udgør en integrerende del af en bygning eller et bygningsværk, uden hvilket den pågældende bygning eller det pågældende bygningsværk er ufuldstændige, f.eks. døre, vinduer, tage, trapper og elevatorer
- d) enhver form for element, udstyr eller maskine, der permanent er installeret i en bygning eller et bygningsværk, og som ikke kan flyttes, uden at bygningen eller bygningsværket dermed ødelægges eller ændres."

5) I artikel 18, stk. 2 indsættes som andet afsnit:

"Leverandøren af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser kan dog, uanset om han har fået andet oplyst, betragte en kunde, der er etableret i Fællesskabet, som en ikke-afgiftspligtig person, så længe den pågældende kunde ikke har meddelt sit individuelle momsregistreringsnummer til leverandøren."

6) I artikel 24 indsættes som stk. 3:

"3. Ved fastlæggelsen af det sted, som bedst kan sikre beskatning på det faktiske forbrugssted, jf. stk. 1 og 2, skal der navnlig tages hensyn til følgende:

- a) ved anden udlejning af transportmidler end korttidsudlejning det sted, hvor transportmidlet er stillet til rådighed for kunden eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, medmindre der er bevis for, at transportmidlet skal anvendes et andet sted
- b) i forbindelse med andre tjenesteydelser end udlejning af transportmidler hjemstedet for den økonomiske virksomhed i tilfælde af en ikke-afgiftspligtig juridisk person eller bopælen i tilfælde af en fysisk person, medmindre der er bevis for, at tjenesteydelsen rent faktisk anvendes på det sted, hvor denne person har sit sædvanlige opholdssted."

7) I afdeling 4 ("Leveringsstedet for ydelser") i kapitel V ("Stedet for afgiftspligtige transaktioner") indsættes følgende underafdeling 3a, 3b og 3c:

”UNDERAFDELING 3A

UAFVISELIGE FORMODNINGER OM DET STED, HVOR KUNDEN BEFINDER SIG

Artikel 24a

1. Hvis en leverandør af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leverer disse ydelser på et sted som f.eks. en telefonboks, en telefonkiosk, et Wi-Fi-hotspot, en internetcafé, en restaurant eller en hotelloobby, hvor tjenestemodtagerens fysiske tilstedeværelse er nødvendig for, at den pågældende tjenesteydelse kan leveres til ham, formodes det i forbindelse med anvendelsen af artikel 44, 58 og 59a i direktiv 2006/112/EF, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det pågældende sted, og at ydelsen rent faktisk benyttes eller udnyttes dér. Denne formodning kan ikke afvises af noget faktisk eller retligt forhold.

2. Hvis det sted, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel, er om bord på et skib, et luftfartøj eller et tog, som foretager en personbefordring inden for Fællesskabet i henhold til artikel 37 og 57 i direktiv 2006/112/EF, er det land, hvor kunden befinder sig, afganglandet for personbefordringen.

Artikel 24b

Hvis forudbetalte kreditter, som er lagret på et SIM-kort, anvendes af en kunde til teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, formodes det i forbindelse med anvendelsen af artikel 44, 58 og 59a i direktiv 2006/112/EF, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i det land, der er identificeret i den mobile landekode i det pågældende SIM-kort, og at ydelsen rent faktisk benyttes eller udnyttes dér. Denne formodning kan ikke afvises af noget faktisk eller retligt forhold.

UNDERAFDELING 3B

AFVISELIGE FORMODNINGER OM DET STED, HVOR KUNDEN BEFINDER SIG

Artikel 24c

I forbindelse med teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person via en fastnetslinje, formodes det i forbindelse med anvendelsen af artikel 58 i direktiv 2006/112/EF, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted på det sted, hvor fastnetslinjen er installeret. Denne formodning gælder, medmindre leverandøren besidder oplysninger, som angiver, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted et andet sted.

Artikel 24d

I forbindelse med teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person via mobilnet mod efterfølgende betalingsopkrævning, formodes det i forbindelse med anvendelsen af artikel 58 i direktiv 2006/112/EF, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i det land, der er identificeret i den mobile landekode i det SIM-kort, som benyttes på tidspunktet for modtagelsen af de pågældende ydelser. Denne formodning gælder, medmindre leverandøren besidder oplysninger, som angiver, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted et andet sted.

Artikel 24e

I forbindelse med teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og som består i transmission af signaler, der kun modtages, hvis der bruges en anordning eller et dekoderkort, formodes det i forbindelse med anvendelsen af artikel 58 i direktiv 2006/112/EF, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det sted, hvor anordningen er installeret, eller, hvis dette sted ikke kendes, det sted, hvortil dekoderkortet er sendt med henblik på anvendelse dér. Denne formodning gælder, medmindre leverandøren besidder oplysninger, som angiver, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted et andet sted.

Artikel 24f

Hvis der leveres ydelser til en ikke-afgiftspligtig person under andre omstændigheder end dem, der er nævnt i artikel 24a, 24b, 24c, 24d og 24e i denne forordning, formodes det i forbindelse med anvendelsen af artikel 56, stk. 2, første afsnit, og artikel 58 i direktiv 2006/112/EF, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det sted, der fastlagt som sådant i henhold til artikel 24g i denne forordning.

UNDERAFDELING 3C

BEVIS FOR FASTLÆGGELSEN AF DET STED, HVOR KUNDEN BEFINDER SIG

Artikel 24g

1. Ved anvendelse af de regler om leveringsstedet, der er fastsat i artikel 56, stk. 2, første afsnit, og artikel 58 i direktiv 2006/112/EF, tjener navnlig følgende som bevis:
 - a) kundeoplysninger som f.eks. kundens faktureringsadresse
 - b) internet-adresse (IP-adresse) for den anordning, der anvendes af kunden, eller enhver form for geolokaliseringsmetode

- c) bankoplysninger som f.eks. det sted, hvor den bankkonto, der anvendes til betaling, befinder sig, og den pågældende banks faktureringsadresse for kunden
- d) den mobile landekode (MCC) for den internationale identitet for mobilabonnet (IMSI), der er lagret i det abonnentidentitetsmodul (SIM-kort), kunden anvender
- e) det sted, hvor den fastnetslinje, gennem hvilken ydelsen leveres til kunden, befinder sig
- f) i forhold til en kunde, der sælger varer via internettet eller et lignende elektronisk net, det sted, hvor transporten eller forsendelsen af de varer, der sælges af den pågældende kunde, først påbegyndes
- g) i forhold til en kunde, der køber varer via internettet eller et lignende elektronisk net, det sted, hvor transporten eller forsendelsen af de varer, der købes af den pågældende kunde, afsluttes
- h) registreringsoplysningerne for det transportmiddel, der lejes af kunden, hvis registreringen af det pågældende transportmiddel er påkrævet det sted, hvor det anvendes, og andre lignende oplysninger
- i) andre kommercielt relevante oplysninger, der er indhentet af leverandøren.

2. Til fastlæggelsen af det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, kræves der to separate beviser, medmindre disse er indbyrdes modstridende.”

8) I afdeling 4 (”Leveringsstedet for ydelser”) i kapitel V (”Stedet for afgiftspligtige transaktioner”) indsættes følgende underafdeling 6a:

”UNDERAFDELING 6A

TJENESTEYDELSER I FORBINDELSE MED FAST EJENDOM

Artikel 31a

1. Tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom som omhandlet i artikel 47 i direktiv 2006/112/EF omfatter kun ydelser, som har en tilstrækkelig direkte tilknytning til den pågældende ejendom. Tjenesteydelser anses for at have en tilstrækkeligt direkte tilknytning til fast ejendom i følgende tilfælde:

- a) når de hidrører fra en fast ejendom, og den pågældende ejendom udgør et konstituerende element i ydelsen og er central og væsentlig for de leverede ydelser
- b) når de leveres til eller er rettet mod en fast ejendom og tager sigte på en juridisk eller fysisk ændring af den pågældende faste ejendom.

2. Stk. 1 omfatter navnlig følgende:

- a) udarbejdelse af planer for en bygning eller en del af en bygning, der er udpeget til et bestemt areal, uanset om bygningen er opført
- b) tilsynsføring eller sikkerhedstjenester på stedet
- c) opførelse af en bygning på en grund samt bygge- og nedrivningsarbejde udført på en bygning eller dele af en bygning
- d) opførelse af permanente strukturer på en grund samt bygge- og nedrivningsarbejde udført på permanente strukturer som f.eks. rørledningsnet til gas, vand, kloakering og lignende
- e) arbejde på en grund, herunder tjenesteydelser på landbrugsområdet som f.eks. jordbearbejdning, såning, vanding og gødskning
- f) undersøgelser og vurdering af risici og tilstand i forbindelse med en fast ejendom
- g) vurdering af fast ejendom, bl.a. i de tilfælde hvor en sådan ydelse er nødvendig til forsikringsformål, til at bestemme værdien af en ejendom som sikkerhed for et lån eller til at vurdere risici og skader i tvister
- h) leasing eller udlejning af fast ejendom, der ikke er omfattet af stk. 3, litra c), herunder oplagring af varer, for hvilken en specifik del af den faste ejendom er bestemt udelukkende til brug for kunden
- i) indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion som f.eks. ferielejre eller campingpladser, herunder retten til ophold på et bestemt sted, der fremkommer ved omregning af timesharerettigheder og lignende
- j) tildeling og overdragelse af rettigheder, der ikke er omhandlet i litra h) og i), til at bruge en fast ejendom helt eller delvis, herunder tilladelse til at bruge en del af en ejendom som f.eks. tilståelse af fiskeri- og jagtrettigheder eller adgang til lufthavnlounger, eller anvendelse af en infrastruktur, for hvilken der opkræves afgifter, f.eks. en bro eller en tunnel
- k) vedligeholdelse, renovering og reparation af en bygning eller en del af en bygning, herunder arbejde som f.eks. rengøring, flisearbejde, tapetsering og parketlægning
- l) vedligeholdelse, renovering og reparation af permanente strukturer som f.eks. rørledningsnet til gas, vand, kloakering og lignende
- m) installation eller montering af maskiner eller udstyr, der efter installation eller montering betragtes som fast ejendom
- n) vedligeholdelse og reparation, inspektion og overvågning af maskiner eller udstyr, hvis disse maskiner eller dette udstyr betragtes som fast ejendom

- o) ejendomsforvaltning, bortset fra porteføljeforvaltning af investeringer i fast ejendom, som er omfattet af stk. 3, litra h), bestående i drift af handels-, industri- eller beboelsesejendomme varetaget af eller på vegne af ejeren af en ejendom
- p) formidling af salg eller leasing eller udlejning af fast ejendom og visse rettigheder over fast ejendom eller tinglige rettigheder, der sidestilles med materielle goder, bortset fra formidling som omhandlet i stk. 3, litra d)
- q) juridiske tjenesteydelser i forbindelse med overdragelse og overførsel af en ejendomsret til fast ejendom og visse rettigheder over fast ejendom eller tinglige rettigheder, der sidestilles med materielle goder, som f.eks. notarvirksomhed eller udarbejdelse af en kontrakt med henblik på køb eller salg af sådan ejendom, også selv om den underliggende transaktion, der medfører en juridisk ændring af ejendommen, ikke gennemføres.

3. Stk. 1 omfatter ikke følgende:

- a) udarbejdelse af planer for en bygning eller en del af en bygning, hvis bygningen ikke er bestemt for en bestemt jordlod
- b) oplagring af varer i en fast ejendom, hvis der ikke er nogen specifik del af den faste ejendom, som er bestemt udelukkende til brug for kunden
- c) levering af reklame, også selv om det indebærer anvendelse af fast ejendom
- d) formidling som led i indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion som f.eks. ferielejre eller campingpladser, hvis formidleren handler i en anden persons navn og på en anden persons vegne
- e) teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, medmindre de er omfattet af artikel 31c
- f) tilrådgivningsstillelse af en standplads på en messe eller udstilling sammen med andre dertil knyttede tjenester, der gør det muligt for udstilleren at udstille genstande, f.eks. design af standen, transport og opbevaring af genstande, tilrådgivningsstillelse af maskiner, kabellægning, forsikring og reklame
- g) installation eller montering, vedligeholdelse og reparation, inspektion eller overvågning af maskiner eller udstyr, der ikke udgør eller ikke vil udgøre en del af den faste ejendom
- h) porteføljeforvaltning af investeringer i fast ejendom
- i) juridiske tjenesteydelser, bortset fra dem, der er omfattet af stk. 2, litra q), i forbindelse med kontrakter, herunder rådgivning om vilkårene i en kontrakt med henblik på at overdrage fast ejendom eller håndhæve en sådan kontrakt eller bevise eksistensen af en sådan kontrakt, såfremt de pågældende tjenesteydelser ikke er specifikt knyttet til en overdragelse af en ejendomsret til en fast ejendom.

Artikel 31b

Når der stilles udstyr til rådighed for en kunde med henblik på udførelse af arbejde på fast ejendom, anses den pågældende transaktion kun for at være en levering af tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom, hvis leverandøren påtager sig ansvaret for udførelsen af arbejdet.

En leverandør, der forsyner kunden med udstyr samt tilstrækkeligt personale til at betjene udstyret med henblik på at udføre et arbejde, formodes at have påtaget sig ansvaret for udførelsen af det pågældende arbejde. Denne formodning kan afvises af ethvert faktisk eller retligt forhold med henblik på at fastslå, hvem der har ansvaret for udførelsen af arbejdet.

Artikel 31c

Teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, i forbindelse med indkvartering i hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende funktion som f.eks. ferieejre eller campingpladser betragtes som enten en del af en enkelt transaktion, der består i indkvartering, eller som ydelser, der er accessoriske til indkvarteringen, afhængigt af om betalingen herfor opkræves sammen med betalingen for indkvarteringen eller særskilt."

9) I kapitel V ("Stedet for afgiftspligtige transaktioner"), afdeling 4 ("Leveringsstedet for ydelser") (artikel 43-59 i direktiv 2006/112/EF), underafdeling 7 ("Ydelser inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende") indsættes som artikel 33a:

"Artikel 33a

Levering af billetter til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende af en formidler, som handler i eget navn, men på vegne af arrangøren eller af en afgiftspligtig person, bortset fra arrangøren, som handler på egne vegne, er omfattet af artikel 53 og artikel 54, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF.

10) I bilag I, punkt 4 ("Punkt 4 i bilag II til direktiv 2006/112/EF:") indsættes følgende som litra f) og g):

- "f) radio- eller fjernsynsprogrammer distribueret via et radio- eller tv-net, internettet eller et lignende elektronisk net med henblik på, at programmer kan høres eller ses på det tidspunkt, brugeren vælger, og efter den enkelte brugers eget ønske på grundlag af et katalog med programmer, der er udvalgt af medietjenesteudbyderen, f.eks. tv eller video on demand
- g) radio- eller tv-programmer via internettet eller et lignende elektronisk net (IP-streaming), medmindre programmerne spredes samtidig over traditionelle radio- og tv-kanaler."

Artikel 2

For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af en leverandør, der er etableret i Fællesskabet, til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted dér, gælder følgende:

- a) hvis ydelserne leveres eller leveringen af ydelser afsluttes inden den 1. januar 2015, er leveringsstedet det sted, hvor leverandøren er etableret som omhandlet i artikel 45 i direktiv 2006/112/EF, uanset hvornår momsen forfalder
- b) hvis ydelserne leveres eller leveringen af ydelser afsluttes den 1. januar 2015 eller senere, fastsættes leveringsstedet på grundlag af det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, også selv om momsen forfalt før denne dato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*